

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; belyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, belyegdíjjal, nyugtábelyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szerkesztőségéhez levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Galeottók.

Korunk legnagyobb drámaköltője a spanyol Echegaray Galeottónak nevezte el korunk legundokabb parasztját, a rágalmozót. Az ugynevezett rossz máju emberek mindenütt vannak, a kik lelkük ürességét takarják el, mert társadalmi, művészeti, politikai, tudományos kérdésekről nem beszélhetnek, a mások becsületét szapulják, hibáit teszik nevetségessé, epés nyelvéket forgatják a gyanúsítás piszkában, szóval vannak vicinális Galeottók, a kiknek munkája rettenetes következményekkel jár.

Őnök tisztelt olvasók bizonyosan láttak már ilyet! A nő végigsétál néhánykor egy férfival az utcán, vagy többször találkoznak és beszélgetnek, mint jó ismerősök, a kik egymás iránt tisztelettel viselkednek. Mindjárt elkezd nyomukban a boszorkánytáncot a rágalom. Galeottó megindul s lavínára növe, eljut a családi szentélyig; ráfekszik a férj szívére a kétkezes, a gyanu szörnyetegével, a szegény ártatlan nő nem tud belőle semmit, tiszta lelkében a bűnnek még sejtelmé sincs; de látja, tapasztalja, hogy körülötte a világ megmagyarázhatatlan átalakuláson megy keresztül. Lát maga körül valami ördögi varázslatot, a mi összetépi mindenütt a nyugalom csöndes, mosolygó képét. Közbelépnek a félreértések, az érthetetlen ingerlékenység, a türelmetlenség; elpusztul a házasság nyugalma a nélkül, hogy a szegény ártatlan asszony csak egyetlen egyszer is szembeállhatna azzal a szörnyeteggel, mely azt földulta.

Vagy nem szörnyű dolog ez is, melyet a mindennapi életből emelünk

ki. A nemeslelkűhöz beállít egy elzúllott alak, iskolatársa, a bűnbocsánattal van tele. Legyen csak újra állása, megfogja becsülni. A nemeslelkű barát utána jár. Az elzúllás útjára lépett iskolatárs az ő protekciója folytán be jut valamelyik hivatal irodájába. A jóltevő lelkét megszállja a jó tett édes öntudata.

Később azonban erős panaszok merülnek föl a pártfogott ellen. Már-már fenyegeti a fátum, hogy állás nélkül marad. A nemeslelkűnek meg-esik a szíve. Közbenjár, könyörög, kifizeti itt is, ott is könnyelműen csinált adósságait, ha talán megmentheti.

És a legtisztább emberszeretethez eme legönzettebb ténykedése közben egyszer csak valahol a háta mögött felüti fejét a társadalom örlő szuja a rágalom, a rettenetes Galeottó. Hinti a magot láthatatlan kézzel. És mint a havasok tetején egy faágról, vagy sziklaesücsről lehulló maroknyi hó hajlékokat, fákat, embereket elsodró lavínára nő, úgy növekedik a rágalomnak csak úgy félvállról, szinte észrevétlenül elejtett szava a becsületet, hirtetv beszenyvező, elsodró áradattá.

Micsoda összeköttetése lehet ennek a köztisztelőben álló embernek egy ilyen elzúllott emberrel, aféle börtöntelével.

Itt valami, titok, valami sötét bűnlappang. Hanem — el-el mondják — bizonyosan az elkezdett összegegről a bíróságnak nem számolt be. Ez a jelenlétekeny összeg nyomatlanul eltűnt. Hova lett? Nincs-e ez az összeg megmagyarázva a protektor ur rohamos vagyoni emelkedésével.

Suttognak a Galeottók, a rágalom

lavinája bejárja a társadalmat a nélkül, hogy annak, a kinek becsületes jó hírnevét elsodorja, — csak sejtelve is volna rettenetes pusztításairól. Csak azt tapasztalja, hogy az emberek kezdenek ridegebbek, komorabbak lenni. Egyik, másik barátja, mikor az utcán meglátja, átsiet az utca másik oldalára. A kik éppen el nem kerülhetik, nagyon ridegen köszöntik. És ha a feltűnő viselkedést végre megunva, valamelyik barátját megkérdezi, hogy mi lelte őket, a jó barát csak himelhámol, makog valami mentséget: hivatkozik a társadalmi életviszonyok elhidegülésére s néhány előre rántott frázissal kimentti magát is, meg a többieket is, de azért ne várja senki, hogy hamarosan akadjon olyan ember, a ki rámutasson arra a rettenetes szörnyetegre, a becsületpusztító lidérere, mely megfekszi az emberi elméket és szíveket, a borzasztó Galeottóra, a rágalomra, melynek ítélete van, de bizonyítéka nincs soha.

Szörnyűség, hogy mindenféle a Galeottók diadalmaskodnak.

De nem lehetne azokat kiirtani? Hiszen a poloskákat is nehéz, mégis lehetséges. Gondolkozzunk csak róla.

A hírlapírói kongressushoz.

December hó 8-án tartják vidéki hírlapírói társaink országos tanácskozásukat a székes fővárosban, összejönnek, hogy végre nyílt szavakban adjanak formát legjogosultabb kívánságaiknak és komolyan, behatóan tárgyalják a vidéki hírlapírók sanyaruságos és igazán tarthatatlan állapotait.

Ez a kongresszus majdnem két évti-

zedet késedelmezett. Mert majdnem két évtized múlt el már azóta, hogy a vidéki hírlapíróadalom is nagy lendületet vett és a közvélemény magasztos szolgálatába szegődött, és majdnem két évtized múlt el, hogy a kötelességeit lelkesen és hiven, teljes odaadással teljesítő vidéki hírlapíróadalom, kevés kivétellel az illetékes körök által nem részesül oly mértékű pártfogásban, a milyent céljainál és hivatásánál fogva jogosan megérdemelte.

De miért késtek két évtizeden át? E késedelem is csak a vidéki hírlapíróadalom tagjainak becsületére válik és nem erkölcsi érzületükről tesz tanúságot. Mert ime ők, a kik tudtak kérni, követelni és kivívni papíron levő jogokat mások számára, a kik tudták a helyi érdekeket legönzettelebbül szolgálni és a kik tudtak orvoslást szerezni a mások sérelmeire, a kik megvédték minden veszélyben levő drága megyei és városi intézményt, nem voltak képesek szót emelni a saját jól felfogott érdekükben és türetek, biztak és reményt fektettek a társadalomba, melynek hű szolgálói szegődtek.

De a társadalom nem akart megmozdulni, nem akarta tudomásul venni, hogy van egy nagy, tekintélyes osztály, mely tollal kizárólag az ő érdekeiket szolgálja és ép azért nem szolgálhatja, hanem másokra bizza saját érdekeit.

És a vidéki derék kartársaknak majdnem két évtizedig kellett várniok. Jött végre egy jubileum, a mikor az egész ország közvéleménye, szinte akaratlanul, a vidéki hírlapíróadalom felé fordult és részt kívánt venni a vidéki hírlapíróadalom egyik legjelesebb tényezőjének ünnepeltetésén.

Itt mondatott ki először azután az ige, melyet meghallott minden ember az országban, mert ezerszer és ezerszer visszhangozott, hogy meg kell alakítani az országos hírlapírói szövetséget és meg kell teremteni az országos hírlapírói segélyegyletet.

Vége helyes irányba terelték a kivitelt, melylyel a vidéki hírlapírók helyzetén gyökeresen segíthetnek. És a kik

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Urhatnámság.

Irta: Dr. Steiner Mór.

Tanulni tanultam, de elképzelni nem tudtam soha, milyen lehetett az, mikor a sáska elárasztotta hazánkat.

Most már képelem.

Valószínűleg osztálysorsjátékot rendezett az állam akkoriban s a sorsjegyeket szélnek eresztette. Épen mint most; azzal a különbséggel, hogy akkor ingyen osztogatták, ma meg potom két forintot vesztegetik darabját; na meg, hogy akkor sáskának nézték és megijedtek tőle, ma meg örületes galopban siet mindenki vásárolni belőle s uton-utfélen vele találkozunk.

Gábor például, a kávéházban, nagy uri leereszkedéssel teszi elem egy idő óta a piccolót, mintha csak azt mondaná:

— Scribler nációja, nem sokáig részesül sz már abban a szerencsében, hogy én hordjam föl a fekete levesed, legfőkébb ha 10-áig, akkorára bizonyosan milliomos leszek.

Zsuzsi, a kis masamód rám se néz, a mióta osztálysorsjegyet vett; a szabó kéri a ruhám árát, már csak arra való tekintetből is, mert ha nyer, fölhangy az üzlettel és nyugalomba vonul; a mosónő bril-

liánt gyűrűket szemelt ki magának egy vándor ékszerész kirakatában; a suszterem ép e percben biztosít, hogy a tárcája mindenkor nyitva lesz számomra, csak azért is, mert én voltam a legjobb kundsajtja, a legelső flaszter- és cipőkopotató; s a betegek huzás utánra ígérk a honoráriumot, mert érdemeim elismerésül, felette jól kívánnak ezuttal — honorálni.

Egyszóval: alszegen-felszegen mindenki sorsjegyet vásárolt s mindenki egy akaraton van: nyerni akar és ur akar lenni.

Sportköröket és lapokat egyaránt foglalkoztatott az a kérdés, miért nem kapott Tokio helyet sem az angol győpón? És senki sem tudta megfajteni, hogy ez a megrögzött s favorizált derby-nyerő, hogy nem előzte meg lókollegáit az urban, egy orrhosszal legalább.

Pedig az egész dolog csupa csorgatott természetesség!

Képzeld csak magát akárki az ő helyébe, vajjon nem így gondolkozná-e:

— Ugyan miért reszkírozok 4 hosszú, vékony lábát és egy hosszú, vékony nyakat potom 100,000 forintért, mondjuk — mikor fáradság nélkül egy milliót szerezhetek az osztálysorsjátékon, még pedig a nélkül, hogy a járszat elhagynám. Mert a főnyeremény és a gutaütés sarjut rága is megtalálhatja az embert: és urrá teszi.

Hogy fölötte messzire ne menjek s csak a közelmúltból merítem az adato-

kat, itt van például a posztkiszi Csombor, a ki a többek közt volt matróz is, de ott úgy látszik nem állta meg a helyét; volt postaszolga, de azt nem találta rangjához illőnek, — fölcsapott tehát urnak.

S mint ur — no, ki meri mondani, hogy nem állotta meg a helyét?

Bizonyos ideig tudniillik; azután megülte...

Egy fiatal ur, a ki bizonyosan hosen-trágeres zöld vadászakabátban járt valamikor, — megfelelő számu agáron és tájtékpipán kívül, néhány száz hold birtokot is örökölt a papájától.

Megélhetett volna belőle tisztességesen; — de hát ugyan ki sziv Wekerlét a mai világhoz? Bockra és Uppmanra pedig nem futotta; chambre-separéera az orpheumban még kevésbé.

Mit volt hát mit tenni, ha minden áron urrá kellett lenni? Szerencsét próbált a kártyán. És a próba sikerült: nyert százakat, ezeket és százazeket... Majd versenyistállót tartott; és kitarított... Sikerült minden, mint a karikacsapás.

Aztán... ő is bolondított el aszszonyt eleget, — egyszer őt is elbolondította egy: Fortuna... Kezdtet vesztetni... vesztetni... százakat, ezeket és százazeket... Elusztott a saját vagyona is, a barátai pénze is. Fizetni nem tudott. Diskvalifikálták. Főbe lőtte magát...

Husz, mond husz osztrák értékű krajcárt találtak a zsebében és egy csomó drága szivart. Jelöl annak, hogy szá-

márnak számár volt, — de ur volt az Istenadta.

Jer, én drágálatos Papakosztám, Makakosztám és egyéb kimondhatatlan nevű lakatos, utazó vigéc, szobafestő és fake-reskedő társai — és tegyetek hit alatt tanubizonyságot róla, mennyivel hasznosabb betörni, mint dolgozni, bizonyos ideig. Mennyivel szebb a kék zubbony nál a fekete Ferencz József-kabát, még ha furó szerszám van is a belső zsebében; s mennyivel többre becsüli a világ az urat, a munkás embernél, a nélkül, hogy megkérdezné, — a mi pedig szükséges lenne, hogy:

— Ha szabad kérdeznem, uraságod micsoda — éjszakánként?

És jer, urhatnámság fölcent, lovaggá ütött bajnoka, becsületes emberek rovására nótaba foglalt Eljen dr. Takács Zoltán, a te perverzus mű-ösötöneiddel...

Oh, mert hol a nagy világon kaphatnék én csattanósabb point ide, mint te vagy?

Sem a tanácstermekben, sem a bűrókban, sem Szamosújvárt, sem Illaván, sem a Lipótföldön.

Viharlámpást tettem a kocsira, jól megkenettem a tengelyeket, befogattam két kitaró pejlóvat és elindultam keresni — egy embert.

Egy embert, a ki a közeledő megyei tisztújítások alkalmával sem alispán, sem főszolgabíró, de még csak árvaszéki ül-

e segítyt nyújtják, azok maguk a hírlap-írók, kik a felszólításra most már egyövé tömörülhetnek, hogy létre hozzák azokat a módozatokat, melyeknek életbe léptetésétől függ a vidéki hírlapíró sorsa a jövőben.

Bizony, meg kell alapítani a vidékiek nyugdíjintézetét is a segélyegylettel egyetemben. A hírlapírói állás megfelel egy hivatalnoki állással és miként minden nem állami hivatalnok agg napjait úgy akarja biztosítani a nyomor ellen, hogy egy nyugdíjintézet kötelékébe lép, ép úgy a hírlapíró tagjainak is biztosítania kell magukat a késői szükség, a munkaképtelenség ellen.

Mi nekünk, fővárosi hírlapíróknak nem lehet feladatunk, hogy e szövetkezet alakításában tényleges részt vegyünk, a mi kötelességünk az, hogy véleményét adjunk a kongresszuson, mikép tartjuk mi helyesnek a kivitelt, de az elhatározás, a döntés egyedül a vidéki gárdát illeti, mert hiszen az ő érdekeik kerülnek döntés alá.

De ez érdekek első sorban megkívánják, hogy együttesen, egyöntetűen járjanak el, és a mit a kongresszus tárgyalása folyamán indítványoznak az erre felhatalmazott kartársak, az csakugyan megfelelően az egész gyülekezet legforróbb óhajának.

Csak úgy érhető el azután a kellő eredmény és csak így lesz célja a kongresszusnak, mely csufos kudarcot jelentene a hírlapok vidéki tagjaira nézve, ha kellő eredmény nélkül menne ismét széjjel.

Ép azért kívánatos, hogy a kongresszust bizalmas megbeszélés előzze meg, hol tisztázni és összeegyeztetni lehet a különböző véleményeket.

A mi pedig az illetékes körök által a vidéki hírlapirodalom negligálását illeti, azt hiszem, ez már teljesen szűnőben van és végleg megfogja szüntetni a kongresszus, melynek célja is csak azt fogja bizonyítani, hogy a vidéki hírlapirodalom egyenrangú a fővárosi sajtóval és ép oly nagy missiót teljesít, védi a helyi érdekeket, ébren tartja és ápolja a vidék hazafiságát és közszellemét.

Ezért üdvözlöm derék kollegáimat hazánk fővárosában és adja Isten, hogy jövetelüket, tanácskozásukat teljes siker koronázza.

Tehát a közeli találkozással!

Szilágyi Gyula.

Felhívás.

az iparostanoncok, segédek és munkások kétszázötvenből rendezendő időleges kiállításban való részvételre nézve.

Hazánk ezredéves fennállása alkalmából rendezendő kiállításnak célja bemutatni Magyarországot szellemi és közgazdasági állapotát.

nők se akarjon lenni, — föltéve, hogy magasabb rangban nincs.

De kell-e mondanom, hogy nem találtam. Egyetlen egyet sem. Akár van hozzá rátermettsége, akár nincs. Szeretne ur lenni. Ur, minden Áron, minden — áron.

Mentem, mendégéltem hetedhét országon is tul, az aranyhegyeken is tul, a gyémánt patakon is tul... Mentem, mendégéltem, tüvé téve hegyet, völgyet, falut, várost, bebujtam még a róka lyukába is...

— Meg van a mit kerestem! — kiálték fel egyszer örömmel, a mint egy kis, emberi alak formája valamit vettem föl az út széléről; és megfordítatva a kocsirudat, haza vágattam.

Otthon kitűnt, hogy a mit találtam, egy — kuglibáb volt.

Nyomban noteszt és plajbászt vettem elő és a már nem szokatlan uton, meginterviewoltam a kuglibábot, úgy a mint következik:

Én: Örülök a szerencsének... Mondja meg uraságod, mi a véleménye az örmény kérdésről?

A kuglibáb: Politikával nem foglalkozom. Tudja... még csizmadianak néznének.

Én: De helyesnek találja uraságod, hogy ezentul már a nők is beléphetnek az „Alma mater“-be?

Ő: Föltétlenül. Nálunk kuglibábok közt eddig is meg volt ez az egyenlőség. Eddig is épen annyit püfölték a dámát, mint a többi kuglibábokat. Épen ideje volt már, hogy ez önöknél is így legyen.

Én: Köszönöm. Még csak egy szerény kérdést. Mit szándékszik tenni uraságod a közel jövőben?

Ő: Semmit; éppen semmit. Füllépek

E célt szem előtt tartva, a kiállítási program felöleli a nemzeti munka minden ágazatát, de első sorban kiváló szerepet juttat a hazai ipar minden tényezőinek.

Mi sem természetesebb ennél fogva, hogy a hazai ipar keretében megfelelő helyet kell elfoglalnia az iparostanoncok, segédek és munkások kiállításának, a melyben oly egyénnek versenye érvényesül, a kiknek ügyessége és izlése, szorgalma és ügybuzgalma zálogát képezi a hazai iparnak méltán várható felvirágztatásának! De tanubizonyoságot van hivatalva szolgáltatni ez a kiállítás arra nézve is, hogy az ipar e nélkülözhetlen segédmunkásai szakmájuk keretében különösen az utolsó 10 esztendő óta mennyire haladtak?

Az iparostanoncok, segédek és munkások tervezett kiállítása ennél fogva nagy jelentőséggel bír és pedig nem csak az 1895-iki ezredéves orsz. kiállítás teljesége szempontjából, hanem kiváltképen az illető kiállítók között támasztandó versenynél fogva, a melyet ezen kiállítás előidézni s ez által a magyar munka ezen ágazatának életrevalóságáról, szellemi erejéről tájékoztatást nyújtani hivatva van.

Nagy súlyt helyezünk tehát a szóba levő kiállításra és ép azért teljes bizalommal fordulunk mindazokhoz, a kiknek hathatós közreműködése nélkül ezen kiállítást létre hozni teljes lehetetlenség volna, hogy illetékes körökben befolyásukat oly irányban érvényesíteni sziveskedjenek, hogy ezen kiállítás nem csak mennyiség, de minőség tekintetében is megfelelően ama várakozásnak, a melyet hozzá fűzünk: buzdítsák, támogassák azokat, a kik tehetségüknél fogva a kiállításban részt venni jogosítva vannak.

Ezen tényezők pedig a kerületi és helyi bizottságok, a kereskedelmi és iparkamarák, az ipartestületek és társulatok; továbbá a külföldön hazafias szellemben működő magyar egyletek; mert a jelen kiállításban a külföldön lakó és magyar honos iparostanoncok, segédek és munkások is résztvehetnek készítményeikkel!

Nagy feladat vár e kiállítás rendezése körül különösen a kerületi bizottságokra, a melyek nem csak a kiállítási tárgyak elkészítésének ellenőrzése, hanem a feleknek a szükséges tudnivalókkal leendő ellátása, a bejelentési iveknek összegyűjtése és a kiállítási igazgatósághoz való juttatása tárgyában is kell intézkedniök.

A kiállításban való részvételre vonatkozó határozmányok közlomban a bejelentési ivekhez csatolt szabályzatban sorolhatnák fel részletesen; mindamellet e helyen is szükségesnek tartom kiemelni, hogy,

1. minden egyes bejelentő csak szakmájába vágó s általa készitendő tárgyakat jelenthet be a kiállításra;

2. a bejelentési határidő 1896. évi január hó 31-én jár le;

alispánjelöltnek a választásoknál s remélem, hogy így urrá lehetek. De a legrosszabb esetben megelőgsem egy főszolgabíróssággal is...

Éppen csak annyi időm volt, hogy három r-rel egy brrr! — törjön ki belőlem, egy brrr! — a melyik a vért is megfagyasztja az ember ereiben, — aztán kilelt a hideg, de úgy, hogy a fogaim csak úgy vacogtak bele.

Miért is a tűzbe dobtam a kuglibábot, hogy melegebb legyen a szobában. De tettem ezt azzal az utógondolattal is: nehogy még utóbb valamelyes magyarázatra szolgáltatasson okot, hogy miért nem korteskedtem érdekében.

Szóval: urak akarunk lenni mindannyian. Te is, a ki e sorokat olvasod, akár nyájas olvasó vagy, akár nem; és én is, a ki e sorokat írom.

De hol az a Messiás, a ki a fülünkbe dörögje:

— Ne ur akarj lenni ember, hanem dolgozz is már egy keveset!!

Az anyós.

— Humoreszk. —

Az emberi művelődéstörténelem egyik legnagyobb gyűjteményében, az ő szövettségben ha lapozgatunk (?) a sujtoló világcsepások között — a milyenek a hét szük esztendő, saskajárás, vizek vérré változása — egyet, a mi a legelterjedtebb: az anyósokat nem találjuk.

Mi lehet ennek az oka? Nőtlenek voltak az apostolok? Vagy nem voltak magasröptű vállalkozó szellemek, akik

3. a két egyenlő példányban kiállítandó bejelentési ivek azon kerületi vagy helyi bizottságnál nyújtandók be, a melynek területén az illető bejelentő tartózkodik; külföldön lakó bejelentési ivei azonban vagy az ottani magyar egylet útján, vagy közvetlenül is beküldhető a kiállítási igazgatósághoz;

4. ezen időleges kiállítás 1896. évi július hó 15-én nyílik meg és augusztus hó 15-ik napjáig tart;

5. a kiállításra elfogadott tárgyak 1896. évi július hó 1-ig bérmentve lesznek a kiállítási igazgatóság címére beküldendők; azok díjazalan elhelyezéséről és visszaküldéséről a kiállítási igazgatóság fog intézkedni úgy, hogy e csoportbeli kiállítók még térdíjat sem fognak fizetni; végül

6. a kiállítók arany, ezüst pénzbeli jutalmakkal, elismerő oklevelckkel, esetleg emlékművekkel fognak kitüntetni.

Ezek felsorolása után van szerencsénk ismétletlen tiszteletteljesen felkérni a t. Csímet, hogy az iparostanoncok, segédek és munkások időleges kiállításának rendezésében hazafias buzgalommal részt venni és saját hatáskörében mindent elkövetni sziveskedjék, hogy az ezredéves országos kiállításnak ezen csoportozata minél fényesebb sikert tüntessen fel.

A szükséges bejelentési ivek szétosztás végett idezártan a kerületi bizottságok és külföldi magyar egyletek rendelkezésére bocsátatnak.

Budapesten, 1895. évi november 19.

Schmidt s. k.

miniszteri tanácsos kiállítási igazgató

Az ippi kinszelet.

Lapunk legközelebbi számában megemlékeztünk arról, hogy Sebess Emil ippi birtokos belső telkén, az ott dolgozó munkások nagyobb mennyiségű arany és ezüst pénzeket találtak. Az újabb nyert adatok alapján tudósításunkat részletesen a következőkkel egészíthetjük ki.

Folyó évi november hó elején, Sebess Emil ippi birtokos belső telkén, egy istálló elkészítésével voltak elfoglalva Kovács B. Ferencz zoványi lakos munkavezető s annak munkásai. Az egyik ágas elhelyezéséhez szükséges gödör ásása alkalmával Bara J. Ferencz zoványi lakos egy a föld színén is felül nyuló kőre akadt, melynek kiásása alkalmával körülbelül 3 liter nagyságu cserépedény ragadta meg figyelmét s tevékenységét ennek megmentésére fordította.

A leletet magában foglaló edény egy másik munkás, Bara Gergely zoványi lakos közreműködésével összetörtetett s nagyobb mennyiségű ezüst s kevesebb mennyiségű arany tartalmával együtt a belsőségen levő szénás kertbe helyeztetett el, annak előre bocsátásával, hogy a lelet

Csepei János ippi és Bara Ferenc zoványi lakosok által a találat idejében nagyobb mennyiségben megkopasztatott olyan formán, hogy a sárgájából is valószínűleg tallóztatott.

A megmaradt részlet, mint említém, elrejtetett a találók anyagi veszteségére, mert egy, talán a leletből nem részesített Pályi József, gyanítva a manipulációt, egy nem őrzött pillanatban megragadva az alkalmat, a másodsor is elrejtett kincsek nagyobb részét eltulajdonította, vulgő társaitól elloptta.

A járási főszolgabírósg által megtartott nyomozás eredményeként ez ideig össze szedetett 339 drb. ezüst és 3 drb. arany részint forgalomból kiment, részint forgalmi pénz, melyek mind a Mária Terézia korára vezethetők vissza; van közöttük huszas, két és fél frtos ezüst és nagyobb értékű arany is.

A megkerült mennyiség körülbelül csak 0.25%-át teheti a leletnek.

A találatról körülbelül 25 nap mulva értesült a hatóság s ez az oka annak, hogy azok nagy része elidegenítettett.

Érdekes a dologban az is, hogy a földtulajdonos számtalanszor megbotlott a kincset jelző kőbe s nem volt kíváncsi arra, hogy elődjei miféle kegyeletes hagyományokat akartak biztosítani számára.

Színház.

Aranyossy Gyula színigazgató mult hó 29-én városunkba érkezett társulatával és dec. 1-én vasárnap este tartotta meg bemutató előadását Kövessy Albertnek „Az uj honpolgár“ c. énekes és bohózatos színművével. A darab maga, ha nem is szemtől-szembe, de hírből már ismeretes volt közönségünk előtt. Hiszen a Goldstein Számi nótáját mindenütt megszékálja már régóta a cigány, veri a zongora billentyűje s éneklő a bánatát felejteti vágyó cimborára. Egy felől ez és más felől azon körülmény, hogy színészt már olyan régen nem láttunk, lehetett az oka annak, hogy a vasárnap esti előadásra a közönség meglehetősen nagy számmal gyülekezve töltötte meg a nézőteret. Azonkívül sok embert elvitt a kíváncsiság is, hadd lássa és vonhasson ítéletet a társaság képessége felől. És meg kell adni, hogy a bemutató előadás nagyon jól sikerült. Igaz, hogy maga a darab is nagyon háládatos, de a szereplők is megtették mindent, hogy szerepeiket érvényre juttassák. Mondani is felesleges, hogy legnagyobb hatást a címszerep alakítója Kiss Sándor (Goldstein Számi) ért el, kiben nemcsak a temperamentumos komikai erőt, hanem jó hangú és modulatiókra képes énekest ismertünk meg. Aranyossyné (Virág Toncsi) tapsra erőszakoló rokon-szenves elevénsséggel mutatta be a budapesti grisettek alakját, Játékában könnyedség, biztosság látszik. Mellette még ki kell emelnünk Feketét, ki Tavaszí Ala-

akik nem akarják az ő egy egész élet hosszán át szerzett tapasztalatait figyelembe venni, járnak a magok esze után. A gyermekeket, ha nagyobbak, az anya eltuszkolja iskolába, a férj, ha hivatalnok, a hivatalba, ha gazda, vagy kereskedő a mezőre, vagy boltba menekül; a feleség pedig keresztyéni türelemmel tűri a meghasonlott lélek kifakadásait s ha már türelmetlenné válik, összemérik fegyvereiket s a karcus rapír a már itt-ott csorba ősi karddal összezsapva, szikrárt hány, aminek rendesen a jámbor arccal hazatérő férj adja meg az árát, akit egyesült erővel lehurrogatnak s megkeserítik jól megérdemelt ebédjét. Az ilyen anyósok a harc hevében néha ütnek is s a mi a kezük ügyébe esik, azt összetörik, utánna migrain kapnak s orvos által nem gyógyíthatók. Az ezen rabiga alatt nyögő férjeket nagyon könnyen fel lehet ismerni, savanyu ábrázattal sétáltatják az utcán a feleségüket, olyan benyomást téve az emberre, mintha üldözött hugenották volnának; klubokban és kaszinókban a polgári vacsora idejét a hét órát nagyon respektálják s bármilyen dühös kártyajátékba elegyednek is bele, fél szemük mindig az óramutatón van. Persze e miatt aztán rendesen veszítenek s miután odahaza bűnügyi motozásnál szigorubb kutatásnak vannak alávetve zsebeik, egy az emberevő vadak közzé szorult missionárius félelmével tartanak haza felé s ha egyszer ezt a záros határidőt elmulasztják, mohón dobják magukat a bufeledtető nedvnek, hogy az arcok is kimegy a rendes formájából. Ilyenkor aztán rettenetes bátrak mindaddig, míg az első cseléd meg nem érkezik a szökevény után, aki ötlet haza felé hívja, amikor is hallgat és füllent keményen, a

dárt az iparlovagot játszta természetes-séggel, élethűen adva a svihakot. Török Kornél, a társulat drámai hősnőjének kevés tér jutott az érvényesülésre Kádár Teréz szerepében. Aranyossy (Gólya Frigyes) Dunai (Gerson Tamás), Kiss Pálfné (Czeczilke), Kiss Pálfi (Szalay Kornél), Radnay (Takáts Péter), Termeszy Gizella (Eulália), Kövessy Szeréna (szobalány), rokonszenves alakításokat mutattak be jeleneteikben és általában közönségünk a legjobb benyomással távozott a színházból.

Dec. 3-án Csiki Gergelynek „Örök törvény” című színművét adták. A közönség érdeklődése úgy látszik, csak szalmaláng volt, a színház tátongott az ürességtől. Így t. közönség, hamar megszoktadjuk színészeinket. És mégis dicséret illeti őket, a részvétlenség depimáló hatása nem látszott meg rajtuk. Igaz, hogy e darab már keményben törtető dió volt, mint az előbbi s bizony itt és amott az ember másképpen gondolt egy-egy jelenetet, de a főbb szereplők most is teljes igyekezetet mutattak. Török Kornél (Bella) ma este mutatta be drámai tehetségét, melyhez ha egy kissé több melegséget ad, gratulálunk. Aranyossyné (Szilvia) mindjárt az első felvonásban megnyerte a közönség tetszését. Kiss Sándorné (Anna), Kiss Pálfné (Judith), az elemében levő Kiss Pálfi (Mányi Gusztáv), Aranyossy (Orláthy György) Dunai (Szentgöthy) Fekete (Alberti), Dobos Nándor (Egyed), több-kevesebb sikerrel oldották meg feladatukat. Kiss Sándor ma is rokonszenves jelenség volt, de látszott rajta, hogy Rozgai személyesítése nem az ő szerepkörébe vág.

Summázva pedig a dolgokat, jó lélekkel mondhatjuk, hogy e társulat a közönségtől nagyobb pártfogást érdemel.

Felhívás

Sz.-Somlyó nagyérdemű közönségéhez!

Most, a mikor a keresztyén világ, a keresztyén társadalom és a családok igaz hitbuzgósággal és szent áhitattal számálva heteket és napokat, repeső örömmel várják az ünnepek ünnepét, azt a napot, melyet a Megváltó születése az emberiség örök dicsőségévé és boldogságának kutforrásául avatott fel, a szilágy-somlyói nőegylet céljai és hagyományaihoz híven ama szegény és elhagyatott gyermekekre gondol, kik e napra szegve és fázva, de ártatlan és édes örömmel néznek, hisz ők is várják az angyalt, s ők igazán nem várhatnak mást, mint a kit a Megváltó küld hozzájuk.

Hogy a szegény gyermekeknek hite és álma valóra váljon, a legmelegebben kérem fel Szilágy-Somlyó város nagylelkű közönségét, hogy a szegény gyermekek részére Sz.-Somlyón, a színház nagytermében f. hó 24-én d. u. 3 órakor felállítandó

második posta hívására azonban rendesen haza megy s ha nem, akkor ő a legnagyobb legény a csárdában az nap — kétségbeesésből.

A harmadik amateur kiadás: az elhallgattatott anyós. Van-e ilyen? Van! De oly ritka, mint a fehér szarvas, vagy fehér holló. Külseje szerény és alázatos s nem parancsol, hanem javasol... A cselekedet nem üldözi, a gyermekeket nem zaklatja, a vejét nem pirongatja s a leányát nem tüzei s az apró házi perpatvaroknál a mérlegnek arra a serpenyőjére dobja befolyását, amely gyengében áll. Eredetileg azonban ő se volt szelid és jámbor. A harminc éves háború küzdelmei mik ahhoz, amit a vőnek ily esetben keresztnél kell vinni, mert nagy dolgok, a későn hazajárás, szabad kártyázás s egyéb kihágásba bele keveredés!

Amint hirlik, Európáztartó a férjek kongresszust akarnak tartani, hogy a törvényhozás figyelmét felhívják elnyomott állapotukra, országos törvények által akarván szabályoztatni a köztük és anyósok közötti jogviszonyt. Az aláírási ívek már megindultak s nincs aki visszautasítaná, — személyeket azonban meg nem nevezhetek, mert az önkényuralom még mindig tart!

Az lesz majd a szabadság napja, az lesz majd a március tizenötödike!

Buzás Pál.

karácsonyfára elhatározásuk szerinti aján-déktárgyat küldeni kegyeskedjenek, hogy mondassuk el nekik is, ime az angyal eljött hozzátok.

A kegyes adományokat dec. hó 24-ig délelőtt 12 óráig egyleti elnöknő címére kéri küldeni.

Sz.-Somlyó, 1895. december 3-án.

Bartha Endréné,
elnöknő

Különfélék.

— Mai számunkhoz fél iv hirtetési melléklet van csatolva.

— Kinevezések. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter Bucsai József és Ince Kálmán közüti felügyelőket műszaki tanácsosokká, Bartha Mór kir. mérnököt főmérnöké nevezte ki, — Éltető Ákos és Geschwandtner József kir. mérnököt pedig a X. fiz. osztályból a IX. fiz. osztály 3-ik fokozatába léptette elő. A közoktatásügyi miniszter Mártonffy Márton kir. tanácsost, az ipariskolák felügyeletével megbízott tanfelügyelőt, a technologiai iparmúzeum felügyelő bizottságának tagjává, Hosszu Emma okleveles kiseddönőt a Henese községhez (Somogy várm.) tartozó Tapazd pusztai állami óvodához rendes óvónővé nevezte ki.

— Restauratio. A f. évi november 20-án tartott tisztújító értekezlet kiküldöttéi e hó 4-én Zilahon, a Tigris szállodában, újabb értekezletre összegyűlt bizottsági tagok előtt számoltak be eljárásukról. Ennek következtében a Lörinczy párt megalakult. A választó közgyűlés előtti napon fog a párt a többi tisztviselő állomásokra nézve megállapodni. A Lörinczy párt közelebből nyilatkozatot fog közzé tenni.

— A zilahi kir. közjegyző, Balogh Károly állásáról lemondott. A közjegyzői teendők végzésével, az új közjegyző kinevezéséig Szénássy Miklós sz.-somlyói közjegyző bizottat meg. Szénássy kir. közjegyző ur eme helyettesítés következtében hetenkint három napon át Zilahon fog hivatalos órákat tartani, mi alatt sz.-somlyói közjegyzői irodáját Bartha Iván ügyvéd, mint közjegyzői helyettes fogja vezetni.

— Táncestély. A vármegyei ifjuság a f. hó 10-én tartandó általános vármegyei tisztújítás alkalmából a restauráció estjén a Szilágyvármegyei közkórház törzstőkéje javára táncestélyi rendez.

— Hymen. Juhász Endre alsó-szopori haszonbérő f. hó 1-én lépett házasságra Kemény Julia kisasszonnyal, Kemény István varsolei ref. lelkész kedves leányával, a varsolei anyakönyvvezető előtt. A házasság megkötése után Gáspár István sz.-somlyói pap kért áldást az ifjú párra.

— Beszüntetett anyakönyvi kerület. A magyar pataki anyakönyvi kerületet a belügyminiszter megszüntette s Magyarpatak községét a gyümölcsései anyakönyvi kerületbe osztotta be.

— Halálozás. Dombi Lajos bogdándi nyugalmazott ev. ref. lelkész, a szilágy-somlyói egyházmegyének volt esperese f. évi november hó 28-án, életének 77-ik évében Nagy-Kőrösön meghalt.

— A bíróság életveszélyben. A régi Krasznamegye székháza telke felett addig-addig folynak az alkudozások s addig készítik a modern építési terveket, míg egyszer megunja a roskatag épület a várakozást s agyon nyomja a bíróságot. Jellemző állapot ez a mi élehetlenségünkre. Az ország minden részében paloták paloták után emelkednek az igazságszolgáltatás elhelyezésére, nálunk ma-holnap ott leszünk, hogy törvénszűnetet kell tartanunk, mert bíróságunknak nem lesz hol folytassa működését. Avagy ki vállalja el a felelőséget, ha egy szép reggel arra ébredünk, hogy a tárgyaló terem, fala kidőlt, vagy azt haljuk, hogy roskatag tetőzete beszakadt és egy csomó embert, bírakit, és ügyvédek, feleket maga alá temetett. Nem a szándékosság bélyegét viseli e jelenség homlokán, hogy járásbíróágunk felosztása minél hamarabb bekövetkezzék? Bizony-bizony az olyan város, melynek képviselőtestületében nincs annyi előrevaló látás, hogy az ilyen kérdésekkel a maga idejében foglalkozzék, hanem csak későn kapaszkodik fűhöz-fához, megérdemli, hogy meg ez a csapás is rá nehezedjék.

— Szerkesztő változás. A „Szilágy”, vármegyénk hivatalos lapja közelebbi számában tudatja, hogy dr. Németh Gyula a lap szerkesztőségétől visszalépett. A lap 48-ik száma már Kincs Gyula, mint felelős szerkesztő és ifjú Kapus Sámuel, mint segédszerkesztő neve alatt jelent meg. Reméljük, hogy a kollegiális jó viszony a „Szilágy” és lapunk között jó vőre is megmarad.

— Tiltakozás. Z. Kiss László ur a sz.-csehi járás főszolgabírája, hozzánk intézett levelében tiltakozik lapunk 48-ik számában foglalt ama föltevés ellen, mintha a főszolgabíróagtól visszaakarna lépni, és ezen állását a vármegyei főpénztárnoksággal óhajtaná fölcserélni, — sőt határozatlan kijelenti, hogy főszolgabírói állását semmi más állással fölcserélni nem ohaítja és nem is fogja. Midőn e tiltakozást közöljük, megjegyezni kívánjuk, hogy Z. Kiss László ur főszolgabírói állásától megválni akarásának híre nem újabb keletű. Ha jól tudjuk, az állami anyakönyvi felügyelőségre is pályázott. Már azt megelőzőleg is megyeszerte el volt terjedve a hír, hogy a főszolgabíróiságtól megválni készül s helyének betöltése kérdésében már akkor megindultak a kombinációk, úgy benn a központban, mint a vidéken. Ha tehát most, midőn az általános tisztújítástól alig pár hét választ el a szilágy-csehi főszolgabíróiságnak betöltésére a jelzett előzmények s a közvélemény ismerése után a lapunk 48-ik számában foglalt nagyon is valószínű kombinációt közöltük, Z. Kiss László ur újabb jelöltségre éppen nem lehattunk elkészülve. Hogy ily körülmények között Z. Kiss László ur marad e meg ismét főszolgabírónak, vagy pedig dr. Veress Sándor lesz ott főszolgabíróvá, mindenesetre sokban attól függ, hogy Z. Kiss László ur mennyire bírja a szilágy-csehi járás és a megyebizottság többségének bizalmát. Mert ha magát állására érdemlenné nem tette, nem hisszük, Szilágyvármegye közönségéről, hogy hivatalában megmaradni óhajto főszolgabíráját a tisztújítás alkalmával indokolatlanul mellőzze.

— Sertés-zarlat. Nyírsid, Bréd, Zsákfalva és Hadad községekben föllépett sertés-kolera továbbterjedésének megakadályozása céljából nevezett községek összes sertésállománya szoros istálló-zár alá helyeztetett. Az említett négy község közvetlen szomszédságában levő helységek sertései pedig a sertésvész elleni óvintézkedés tárgyában kiadott földmívelésügyi miniszteri rendelet értelmében forgalmi korlátozás alá vetettek.

— A keresk. és iparkamarák. legközelebbi alkalommal megtartandó országos értekezlete megtartására Kolozsvár város van meghatározva.

— Kitüntetés. Kiss Gergely és Stancz György csendőr-örmsestereket, a zilahi illetve tasnádi őrs parancsnokait a m. kir. III. sz. csendőr-kerület parancsnoka a közbiztonság terén kifejtett sikerdus működésük elismerésül a múlt hó 15-dikén dicséző okirattal tüntette ki.

— Vidéki hírlapírók Budapestén. A vidéki sajtó munkásai december hó 8-án nagy országos gyűlésre jönnek fel Budapestre, hogy itt a vidéki hírlapírók országos egyesületét segítő és nyugdíj-intézetét megalapítsák. A gyűlésök december 8-án lesz az Otthon írók- és hírlapírók körének nagytermében s több, mint háromszáz vidéki napi- és hetilap lesz ezen az országos ülésen képviselve. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter ez alkalommal meghívta a vidéki hírlapírókat, hogy nézzék meg az ezredéves kiállítás előmunkálatait, a már elkészült csarnokokat, hogy odahaza személyes impressziók alapján irhassanak olvasóiknak. A kiállítás igazgatósága, mely egy napon át vendégeül tiszteli a vidéki sajtó képviselőit, kinn a kiállítás területén nagy ebédet is ad tisztelőikre.

— A polgári házasságkötés dolgában a belügyminiszter újabb rendeletet bocsátott ki. Több eset előfordult már, hogy a jegyesek piszkos ruhában állottak oda az anyakönyvvezető elé, s vitakoztak is azon, hogy megkövetelheti-e az új anyakönyvvezető az ünnepies megjelenést, ünnepi ruhát? Erről szól a belügyminiszter rendelete is, mondván, egyebek közt a következőket: Kötelessége a házasságkötésnél közreműködő polgári tisztviselőnek szigorúan megkövetelni azt, hogy a házasságkötés ünnepélyes jellegéhez méltó és viszonyainak megfelelő tisztességes ruházatban jelenjenek meg. Viszont azonban nem szabad a polgári tisztviselőnek ezen körülményeken túlmenni. Tilos nevezetesen megkövetelni, vagy a házasságkötésnél való közreműködést attól tenni függővé, hogy a menyasszony menyasszonyi koszorút viseljen, avagy a házasságkötés, azok egyike, vagy kíséretök az egyházi házasságra emlékeztető, avagy általában szokásos jelvényeket használjanak, vagy bárminemű jelképes cselekményeket végezzenek. Tilos továbbá megkövetelni, hogy a házasságkötés alkalmánál szóló 1894. évi XXXI. t.-c. 38. §-ában előírt két tanún kívül násznép is hozzanak magukkal Minthogy azonban az id. t.-c. 37. §. szerint a házasságkötés nyilvánosan történik, természetes dolog, hogy önszántából a násznép is megjelenhet s a polgári tisztviselőnek a násznépet a megjelenéstől eltiltani nem szabad.

— Rika sorsjegye. A népszínház legújabb eredeti operettjével: Márkus József és Szabados Béla „Riká”-jával sokan csináltak főnyereményt. Legelőször is maga a közönség nyert egy jóízű operettet, mely egy mulatságos, derült estét szerez neki; a népszínház igazgatója egész sorát a zsufolt házaknak; az operettben szereplő színészek pompás szerepeket s a szerzők, a dícsőségen kívül, mely a magasztaló kritikákban kijutott nekik, csengő aranyakat, melyeket tanteimekben szedegetnek fel a színház főpénztáránál. És ezt előre meg lehetett volna jósolni. Hiszen az operett maga is egy főnyereményen fordul meg. A librettistának, ha nem is Heine—é, de egy Heintze—i ötlete támadt és egy szép cigány leánnyal: Rikával megütteti az osztálysorsjátéknak hatvanezer koronás főnyereményét s ebből származnak azok a jóízű, bohókás jelenetek, melyek egész estén át kacagtatják most a népszínház közönségét. Ime mi mindenre nem jó az osztálysorsjáték! A szép Rika bizonyára hálával fog viszagondolni arra az osztálysorsjegyre, melyen közönség színház, szerző és ő maga is nyert. Nem csalódnánk, ha az operett zeneszerzője, Szabados Béla, a ki oly pompás melódiákkal fűszerezte a legújabb magyar operettet, még egy kuplét szőne belé, melynek ez lenne a refrainje:

Emberek siessetek
Ostálysorsjegyet vegyetek,
December hatodika
Lesz a sors húzás napja,
Hullanak a százezrek...
Siessetek! Vegyetek!

— Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Vörös löhere. A forgalom annyiban meglehetősen, hogy nagyszemű magon kívül jó középminőségűnek is meglehetősen kereslete volt, természetesen oly áron, mely az üzlet jelenlegi helyzetével arányban áll. Lucerna. Szép nagyszemű magnak e héten némi kelendőse volt. Jegyzések nyersáruért 100 kilónként Budapestén: Vörös löhere 35—45 frt. Lucerna 38—46 frt, Baltacim 10—10.50 frt. Tavaszai búkköny 5.75—6.50 frt.

— Szerk. üzenet. Két hónap jövő számra maradt.

— Béli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 11 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban) stb. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

8156—1895. szb. sz.

Pályázati hirdetés.

A hadadi körorvosi állomás lemondás folytán üresedésbe jövén, arra a pályázatot ezennel meghirdetem.

Fizetése: rendes fizetés 600 frt, — uti átalány 300 frt, Hadad község által külön fizetendő 100 frt.

Felhívtnak a pályázni kívánók, hogy az 1876. évi XIV. t.-c. 143. §-ában meghatározott okmányokkal felszerelt folyamodványokat alólírtához f. évi december hó 24-ig ide adják be.

A választási nap a folyamodványok beérkezése után fog kitűzteni.

Sz.-Cseh, 1895. november 27-én.

Z. Kiss László,
1—2 főszolgabíró.

Védjegy. Védjegy.

**Mária-
zell**

**Gyomor-
cseppek**

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: élvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőgös, hasmenés, yomorgás, felesleges, nyálkakiválasztás, xárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs zúkulás.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczell gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék meglekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczell gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: **Balta**
Elemér gyógyszer-tárában. 48—

5469—1895.

Hirdetmény.

Maladé község telekkönyve bir-tokszabályozás folytán átalakított és ez-zel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cik-kek a tényleges birtok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikken szabályozott eljárás a telek-könyvi bejegyzések helyesbítésével kap-solatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §-ai alapján ide-értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. 6. §-ában és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. „a” pontjában foglalt kiegészítését is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-c. 16. §-a „b” pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis **1896. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag a tkvi hatósághoz nyújták be; mert az ezen meg nem hosszabbítható zá-ros határidő után beadott törlési kereset annak a 3-ik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §-ainak esetében, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogá-nak bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1896. május 20 ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújták be; mert ezen meg nem hosz-szabbítható záros határidő eltelte után el-lenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) Hogy mindazok, a kik a tkvi át-alakítása tárgyában tett intézkedések ál-tal, nemkülönben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt és ezeken kívül az 1892. XXIX. t.-c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által elébb nyert nyilvankönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagy 1896. május hó 20-ig bezáró-lag nyújták be; mert ezen meg nem hosszabbítható zárhatáridő elmulta után az átalakításkor közbejött téves beveze-tésből származó bármilyen igényeket jó-hiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetnek.

Az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján, csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támad-hatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a fe-lek, a kik a hitelesítő bizottságnak ere-deti okiratokat adtak át, hogy a meny-nyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.
Sz.-Somlyón, 1895. november 2-án.

DONOVÁK SÁNDOR,
1—3 kir. aljbíró.

HIRDETMEYNY.

1895. december hó 10-én d. u. 3 órakor

a Krasznamegyei Takarékpénztár

helyiségében

nyilvános árverésen 20 drb. kézizálog (arany és ezüst) fog eladatni, mi ezennel közhirrre tétetik.

Az igazgatóság.

Karácsonyi és újévi ajándékoknak

alkalmas arany, ezüst ékszereket, férfi és női arany és ezüst órákat ez alkalomra becses vevőimnek beszerzési árban szolgálok.

Egyszersmind kérem úgy a helybeli, mint a vidéki nagy-érdemű közönséget, hogy becses megrendeléseiket sziveskedjenek hozzám idejébe beküldeni, hogy a netán meg nem felelő arany, ezüst ékszer és órárukat a következő ünnepek végett ideje korán kicserélhessem.

Választékot vidékre is szivesen küldök be, csak kérem az áruk minőségét és legalább hozzávetőleg az értéket megírni.

Raktáron tartok legjobb minőségű China-ezüst evőesz-közöket és alkalmas ajándékoknak való tárgyakat, u. m.: gyü-mölcstálak, kenyérkosarak, cukorládák, ecet- és olaj-tartók, vajtartók, gyertyatartók és több itt fel nem sorol-ható China-ezüst tárgyakat gyönyörű kivitelben a legolesóbb árért.

Ünnepek előtti országos vásárokon a Szilágyban: Zilah, Sz.-Cseh, Zsibó és Sz.-Somlyón megjelenek.

Tőlem vásárolt tárgyakért jótállást vállalok.

Pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról vevőimet biztosítom. A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kérve, ma-radtam

alázatos szolgálja:

Nógrády Béla,

aranyműves és órás

1—2

Nagybányán, főtér 1. sz.

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGELADÁS!

Legolesóbb bevásárlási forrás a

GÁMENTZY ÖDÖN ÜZLETÉBEN.

Üzletem teljes felhagyása végett a raktáromon levő összes árukat

GÜÁRI ÁRON ALÓL

árusítom el, mire a nagyérdemű közönség szives figyelmét ezennel föl hívom.

Mindazon T. c. vevőimet, kiknek számlái nálam rendezve nincsenek, kérem sziveskedjenek azt legkésőbb e hó végéig multhatatlanul rendezni.

Teljes tisztelettel:

GÁMENTZY ÖDÖN.

1—4

Üzlet végleg felhagyása miatt!

Mélyen leszállított árak mellett **hatóságilag engedélyezett**

V É G E L A D Á S T

tartok.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve,

2-2

tisztelettel:

Lázár Antal Fia.

3003—1895. kig. sz.

Pályázati hirdetmény.

Sz.-Somlyó r. t. városnál lemondás folytán üresedésben levő és választás útján betöltendő **állatorvosi** állásra a v. képviselő 93—1895. sz. a. határozata folytán pályázat nyit-tatik.

Felhívtnak tehát a pályázni kívánók, hogy ezen 450 frt évi fizetés, mely közelebről 600 frtra lesz fel-

emelve és magán látogatási díjak el-vezetével összekötött állomás elnye-rése céljából kellő okmányokkal szá-bálszerűleg felszerelt folyamodványo-kat, mely mellett az 1888. évi VII. t.-c. 133. §-ában előirt állatorvosi tiszti vizsga letétele is igazolandó, alulírtához folyó évi december hó 23-ik napjáig beadják.

Sz.-Somlyó, 1891. november 21.

Gencsy Sándor,
polgármester.

2-2

H i r d e t m é n y.

A Nagykunsági takarékpénztár, — melynek székhelye Kisujszállás, — **ujnémeti** község (Szilágyvármegye) határában fekvő, **320 ma-gyar holdat tevő**, jó karban levő uri lakház-zal, célszerűen berendezett gazdasági épületek-vel ellátott földbirtokát, feles vetésekkel együtt, akár egy tagban, akár parcellánként kedvező feltételek mellett

ELADJA.

A feltételek megtudhatók tulajdonos taka-rékpénztár Igazgatóságánál Kisujszálláson.

2-3

3 arany, 15 ezüst érem 12 dísz- és elismerő okmány

Kwizda Ferencz János

K w i z d a - f é l e
Restitutionsfluid

cs. és k. kiv. sz. badalmazott mosóvíz lovaknak. **Egy palackkal frt 1.40 o. é.** több mint 30 év óta udv. istállóban, valamint katonai és polgári nagyobb istállóban is, használatban; nagyobb erőfeszítések előtt és után erősítőül; továbbá ficamodások, rándulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesíti a lovat kiváló teljesítményekre idomi-tásnál.

roman kir. udv. szál-lító.

Kapható a gyógyszer-tárakban és drogisták-nál

Fő letét:

kerül. gyógyszer-tár Korneuburgban.

Tessék a fennebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határo-zottan kifejezni: Kwizda-féle Restitutions-fluid.

N a g y k i á r u s i t á s !

F Á B R Y J Ó Z S E F

divatáruháza, fa- és vasbutor raktárai Sz.-Somlyón, Kispiac-tér, (saját ház)

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy hirtelen beállott családi körülményeim folytán 15 év óta fennálló

férfi- és női divatáru üzletemet, fa- és vasbutor raktárait

s raktáiraikon levő összes árukat tetemesen leszállított árakon, sőt beszerzési áron alul is eladom.

Midőn ezen rövid ideig tartó alkalmi eladásra becses figyelmét kérem, figyelmébe ajánlom, hogy oly hirtelen történt ezen elhatá-rozásom, hogy még négy héttel ezelőtt Bécsben lételemmel tett nagyobb bevásárlásaimmal egészen nyjdságokkal szolgálhatok a divattéren. Vidéki megrendeléseket lelkiismeretesen teljesítek utánvéttel, meg nem felelő árukat visszaveszek, kívánatra értékét visszaadom.

Midőn ezen alkalmi eladásra becses figyelmét felhívni bátorodom, kérem ezt komoly határozott eladásnak tekinteni, nem mint sok-szor szédeltésből sokan hirdetnek eladásokat.

Első vétel után vagy rendelésnél már meg fog győződni minden t. vevőim, hogy tényleg **olcsóbban mint bárhol**, lessz kiszolgálva. Most pedig minden tisztelt vevőim fogadják köszönetemet eddigi szíves pártfogásukért.

Kiváló tisztelettel: **F Á B R Y J Ó Z S E F.**

Á R U C I K K E I M K I V O N A T A :

Férfi gypjuszövetek különböző divatszínekben, brassói és brünni. — Most érkezett legújabb rád köpenyek, bundák, felsők, Cäppek, kabátkák. — Férfi kész ruha, téli kabát, utazó és viselő bundák. — 3500 pár Carlsbadi női, férfi és gyermekcipő és esiz-mák, női bőr betétes cugos erős cipő ducetje 30 frt, párja 2.60 kr., 2.80 kr. 3 frt. — Paplanok, matrácok, szőnyegek, mindenféle vásznak, chiffonok, Oxford és Zephirek. — Asztal- és ágyterítő, Barchet, flanel és asztalneműek. — 600 darab különböző hársz, Cashmir és se-lyem kendők, Tunisi és csipkefigyönyök, női- és férfi fehérneműek óriási választékban. Gallér, kézelő, nyakkendő, kesztyű, atlasz, Plüsch és bársonyok, bélés áruk. — Hari-nyák, alsó ingek, nadrágok, szoknyák, s mindennemű kötött és szövött áruk.

Miederek, kötőpamut és cérnák, illatszerek, esőernyők, fegyver, revolver, kés, villa, kanál, evőszerek, Tajtékárak, pénz- és dohány-tárcák, lámpák, kosarak, uti bőröndök. — Hazai és külföldi arcszépítő szerek. — Posztókendők rendkívüli nagy választékban. — Menyasz-szonyi és uri kelengyék, kiházásitási tárgyak. — Minden tárgyak leszállított szabott árak mellett vannak, **alku teljesen kizárva.** — Az itten elő nem sorolt cikkeken kívül sok ezer féle újabb és újabb divattárgyak és hasznos háztartási cikkek. — Női posztók, szövetek, Legújabb színek ezelőtt 85 kr. most 42 kr. Posztó nagy kendők 1.20 kr. 1.80 kr. 2.50 kr. — **Utazó bundák.**

Fa- és vasbutorok első hazai és külföldi gyárosoktól; salón garnitúrák, ebédlő, háló, salón, szoba berendezések, tükrök, divánok, varrógépek, vaspénztárak, feltűnő olcsó árakon, valamint házam és üzlethelyiség eladó, vagy kiadó.

1-3

H i r d e t m é n y.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.
Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronáért,
egy tized sorsjegy 8 koronáért és
egy huszad sorsjegy 4 koronáért

az ismert elárusítóknál kaphatók, kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Már 1895. december hó 6—14-ig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték Nagy nyereményhúzása,

melyben 21.499 pénznyeremény kerül

4 MILLIÓ 332.000 KORONA

összértékben kisorsolásra, többek között egy 600,000 koronás jutalom jutalom 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 stb. stb. koronás nyereményekkel.

Legnagyobb nyeremény
a legszerencsésebb esetben

Egy Millió korona

A sorsjegyek árai:

1 egész 40 frt. 1 fél = $\frac{5}{10}$ 20 frt. 1 tized 4 frt. 1 huszad 2 frt.

Biztonság okáért kérem a sorsjegyek beküldését ajánlott levélben kérni. Az ajánlott levél portója fejében 15 kr., nyereményjegyzékért 10 kr., összesen 25 kr. fizetendő.

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

Heintze Károly fő-elárusító

BUDAPEST,
Szervita-tér 3. szám.

2 2

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — 5 vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a *legkülönbözőbb számokat* állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszadokból.

Sürgöny-cim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szilágyvármegye főispánja.

640.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága a vármegyei tisztújító közgyűlés határidejéül f. évi december hó 19-ik napját s folytatólag kitűzvé, ezen alkalommal a következő tisztii állomások fognak választás útján betölteni:

Állás,	fizetése 2000 frt. —	lakbéré 300 frt. —	uti átalánya 300 frt.
Főjegyző	1500 "	250 "	
I. aljegyző	1100 "	200 "	
II. aljegyző	900 "	150 "	
III. aljegyző	700 "	150 "	
Tisztii főügyész	1100 "	200 "	
Főpénztárnok	1000 "	200 "	
Pénztári ellenőr	700 "	150 "	
Árvaszéki elnök	1450 "	300 "	
3 árvasz. ülnök	1100 "	200 "	egyenként.
Árvaszéki jegyző	900 "	150 "	
Árvasz. ügyész	900 "	200 "	
Árvaszéki pénztárnok	800 "	150 "	
6 főszolgabíró			
egyenként	1100 "	200 "	utaz. átalány 300 frt.
10 szolgabíró	800 "	100 "	egyenként.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen tisztii állomásokra pályázni kívánának, hogy az 1883. évi I. t.-c. által megkövetelt minősítésüket igazoló hiteles okmányokkal felszerelt s bélyeggel ellátott pályázati folyamodványaikat, melyekben világosan megjelölendő, hogy az illetők melyik, s esetleg egy, vagy több állomásra kívánják pályázni? — hozzám folyó évi december hó 15-ik napjáig bezárólag adják be.

Tényleg szolgálatban álló vármegyei tisztviselők szintén kötelesek pályázati kérelmet beadni s ahhoz minősítési okmányaikat csatolni, határozottan felémelve a kérelemben, hogy a jelenleg elfoglalt hivatali álláson kívül pályáznak-e más és mely állásokra?

Zilah, 1895. november 1.

2—3

Br. Wesselényi Miklós.

Fontos!!

Hölgyek figyelmébe.

Különlegességek

u. m. kézimunka, művirágkellékek, gyermekruhák, felöltők, legújabb selymek, szallagok, csipkék, valamint rövidáru és legszebb ruhadiszek raktárát ajánlja a n. é. közönség szíves figyelmébe

Freyberger Albert

3—5 Nagyvárad,
Olaszi, Fő-utca (Bazár-épület.)

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.